

barnet, hvis der måtte restere nogle spørgsmål. Venstre støtter også den del af forslaget. Vi mener, at den tiltaltes eller den mistænkte retssikkerhed håndhæves tilstrækkeligt i det her forslag. Ingen må blive dømt på et uretfærdigt grundlag, men ingen må heller begå seksuelt overgreb mod børn.

Sandy Brinck (S):

Retsvæsenet er et voksenvæsen. Et sted, hvor man rationelt og objektivt anskuer tingene, og hvor logikken råder. For et barn er det i sig selv langt væk fra barndommens land, og for et misbragt barn, som har oplevet noget af det værste, mest underlige, skræmmende, irrationelle og mindst logiske, ja, der er der al mulig grund til at blive forvirret, mistroisk og bange, særlig når man møder fremmede voksne, som man så skal fortælle om det.

Vi skal hele tiden have i baghovedet, hvad det er, et barn møder i retsvæsenet, voksenvæsenet. Vi skal hele tiden vide, at mødet med retsvæsenet kan opleves som endnu et overgreb på en 8-årig.

Seksuelle overgreb mod børn er noget af det allermest modbydelige, man kan forestille sig, og et afgørende skridt i retning mod bedre beskyttelse af børn er selvfølgelig at få dømt og straffet de personer, som begår seksuelle overgreb mod børn.

Kl. 17.15

Vi har altså ikke muligheden for at læne os tilbage og sige, at fordi en retssag er hård kost for et barn, så skal det ikke igennem den. Vi må tværtimod gøre alt for at afbøde den belastning, som mødet med retsvæsenet giver et barn.

Der er mange gode tiltag i dette lovforslag, og som Socialdemokrater kan vi støtte dem alle. Men forslaget levner altså også en del at gøre. Det er ikke nok blot at følge op på FN, EU og det udvalg, som den tidligere socialdemokratiske justitsminister, hr. Frank Jensen, nedsatte, det, der også bliver kaldt Linkisudvalget.

Det er godt, at vi med lovforslaget her får lovfæstet praksis om at kunne foretage videoafhøringer af børn, sådan at de ikke skal i retssalen og fortælle deres grufulde og smertefulde historie. Men det sted, hvor barnet skal afhøres, skal altså også være indrettet på børnenes præmisser. Det er ikke rart at skulle sidde over for en fremmed voksen og skulle fortælle om noget, som man ikke forstår, men som gjorde ondt og som dybest set bare er ulækkert.

Socialdemokratiet ønsker, at afhøringslokalerne bliver indrettet på børnenes præmisser, giver mulighed for at lege, foretage sig noget andet, kigge på noget andet end den fremmede, mens man ribber op i sårene. Der skal være trygge omgivelser, trygge omgivelser, som kan danne rammen for den tillid, som barnet altså kræves at skulle vise denne fremmede voksne.

Som Socialdemokrater ønsker vi også, at der er en børnesagkyndig med i afhøringsteamet. Vi synes, det er rigtigt at specialuddanne politifolk til den særlige efterforskningsopgave, men politiuddannede bliver ikke og skal ikke være børnepsykologer. De har brug for god faglig sparring med en børnesagkyndig.

Lovforslaget indeholder også en præcisering af forbuddet mod at være kunde hos en prostitueret under 18 år. Også det støtter vi. Men det, som Pro-Centrets evaluering af paragraffen viser, er et kolossalt behov for oplysning blandt politi og socialarbejdere. De, som arbejder i og omkring børn, skal kende og handle i forhold til dette forbud.

En anden vigtig pointe i evalueringen er, at børns salg af sex foregår helt anderledes end voksnes, og derfor mener vi også, at der bør sættes et opsøgende og afdækkende arbejde i gang, dels for at give os viden om, hvor og hvordan børn sælger sex, dels for at give mulighed for at lave et stykke forebyggende arbejde.

Alt i alt støtter Socialdemokratiet altså lovforslaget, men vi understreger også over for regeringen, at opgaven på ingen måde er løst. Der skal meget mere til, hvis disse initiativer ikke blot skal forblive blæk på papir, men rent faktisk gøre en forskel og give en beskyttelse af børnene mod det seksuelle misbrug ude i virkeligheden.

Per Dalggaard (DF):

Med lovforslag nr. L 117 lægges der op til, at Danmark vil gennemføre ændringer i straffeloven og adoptionsloven og dermed, at vi ratificerer den FN-konvention, som Danmark underskrev den 7. september 2000.

Ved den underskrift forpligtede landene sig til at kriminalisere salg af børn med henblik på at udnytte barnet seksuelt, at sælge barnets organer for vindings skyld, at barnet udsættes for tvangsarbejde, at udnytte barnet til børneporno eller prostitution. Alt sammen handlinger, som ethvert samfund, uanset om det er demokratisk eller ej, burde tage dyb afstand fra.

Ligeledes gennemfører lovforslaget ændringer i straffeloven, således at Danmark deltager i